

מסורת הש"ס

(א) (מפני ש) א: לו יצאנו מו:
 ק: מכוונות ו: לג: קידושין
 טו: גיטין כב, מו: טו, כ"ק ע"א.
 כ"ח פ: ע"ו ו: טהדרין סו.
 טבעות לו, הוריות ג: ה' ונחיש
 מב, ממונא פח: כבודות ד: ח'
 ל חולין עט, תמורה ל: לג: גדה
 ח: נכ:, כ: (דף פכ:).
 (ב) ויחזקתא חוששין של ג'
 ביביש רש"י.

תורה אור השלם

ו. ראשית ערסותכם חלה
תרימו תרומה כתרומות גרן
כן תרימו אתה;
במדבר לו ב

הגהות הב"ח

(א) תום ד"ה נמלח שליט
של ליפורי כועדות וכו'
ושליט:

גליון הש"ס

[illegible]

דב"י חננאל

ואם יאלץ תרומה או קרשים
היה שומר חלקן שומא.
היה רוקח יצא פרס, עטמה
למחרת יצא רוחא למכר
למחרת סעודה דלוי הכרוא
סעודה דחרומא או קרשים
קודם שיתאכלו האוכלין
משאמין בענין חשב חייב מא
[אנן] חציה למא
שומא [אנן] וואקטין
למחרת רדן מא עטמה
לא תני רמאי [אנן] חציה
למא שומא חציה
וואקטין שומא דלא
שומיהו דחררי, דאילו
שיעור חציה בבית משונע
חציה למא
חציה שוין, ואילו שומא
אוכלין ר' נתן (א"ר)
ר' דאס אוריס כביצה
שומיהו כמז ובליילתה.
והמסין אוריס כמז אלא
ליקלשהו ויהלכתה משלמא
לא קמריי, ונאזי כמז
שיעור חצי פרס שתי
חציה חסר קמעא ע"י
ר' יהודה ר' יוסי אמר
שתי ביצים שוקות, וזכר
רבי שתי ביצים עור, וזכר
אמר ר' יהודה [אנן] משנים
כביצה, חסר חצי מוסא או
ר' יהודה ר' יוסי
לא חסין אוריס חסר
ומחצה שוקות, הוא דהיי
חצי פרס, אמרין מא
המסין ר' יוחנן בן ברוקא
חציה, ר' ירמיה שישב וזכר
חצי כר הווא חציה
קמדי חצי למא, היא
חצי פסח שיהי כמז, מעיל
כר כר ביצים, חצי כר
כר ביצים למא, חסר חצי
קודם שישב ר' חסדא, צא
חצי מחצה חציוני, חצי
כר כר ר' ביצים חצי
משונע, חצי חצי שתי
כר ביצים למא חציה
חציה חציה חציה חציה

א וְאֵלֶיךָ. לְרִבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָה דְּבֵית
הַמִּדְבָּר הוּא שֵׁיעַר (פס':) כִּכְכַּר שֶׁל רוֹעֵה קֶבֶד
וְאֵלֶּה כִכָּר בְּפִנְדְּיוֹן רוֹעֵה קֶבֶד וְהֵן ו' בָּיִת
מִחֲצֵי חֲצִיָּה בֵּינָה וּמִחֲצֵה לַפְּסוּל אֵת הַגְּבוּיָה
וְהַרְ"שׁ
ד' שְׁלִימָה
ב' חֲצִי
מִחֲצֵי

דלא שו שיעוריהו
הצי פרס ב' ביצים
יהודה ר' יוסי אומר
רבי ב' ביצים ועוד כט
בביצה ואילו גבי כט
נתן ורבי דוסא אמר
ובקליפתה וחכ"א כט
רפרם בר פפא אמר
יהודה ורבי יוסי אבל
שוחקות ^{למאן} חכמי
פשימא שוחקות אתא
רב דימי אמר שיגר
קנודים דמן נאוסא ר
עשרה בעין הא סא
קמ"ד הויא ואי דירוש
רציפורית ר"ז הויין ל
חלתא שדי עליהו ח
אכתי בצר ליה אלא
שדי עליהו אי הכי
הוי כביצה לא חשיב ל
יתרה על מדברית שח
על ירושלמית שחות
יתירה על מדברית של
שליש דמדברית מכרי
הוי ארבעין ותמניא וא
ואלא שלישי דירושלמ
הוי חמשין ותמניא נכ
שתין ותלת ואלא רצי
הוי שבעין נכי חדא ר
א"ר ירמיה ח"ק נמצא
יתירה על מדברית קרוב
שלה קרוב למחצה
רבינא מדי קרוב קרוב
ח"ק נמצאת שלישי
של רבי יתירה על
שליש ביצה תנו רבנן

ט חסר
 ע"ג ובההוא בציר חומשא אל דק: ואי
 יד ירושלמי חסות מלבר: **מאן ושבט**
 יד חסות סאן חומש על ע' שתיקור
 שהוא חסות ששי למדה הגדולה דהיינו
 חסות הביא ש' מן החוק הרי חסות
 בחסותם של ג' חסות חומשין: לא ק
 חומש אל מנ' אלי חומש לא נשאר
 שדי עליהו. בנאה וז שהובאה לפניו
 וכשטלו חלה תעמוד על סאה ושיעור
 ק חלון שבין ב' חצירות (נעיל פה): **כמ**
 חסות: אייתר ועודות דר' ששעור ומאל
 ושמרין ויתר מחזי בינה: אי הכי טי
 בגוה דאי דייקת בה שפיר טפי מבניא
 חסות י' ויתר מחזי בינה וגם למעלה בחז
 ויתר על שדי עליהו וזל חסות מהכל
 שיתר הוה מאן ושבט א"ה חסות נשאר
 הלא חסות ליה: **ספות** מלבר: ושל
ספ דשפירות על מדברית ס"ג דהא סא
 הוי י"ח כתי סילנא. דהא סא ירו
 ידיה. דהא ס"ג קרוב הוה למחזה מ
 וכסבר דהוה שלם דידהו ע"ג ושלם
 ושלם

ר' יוחנן בן ברוקה היא. ושניין אין מיהו שוחקין
ני אתא רב דימי אמר שיגר לו בונים לה' מוריא
הא סאה דשיעון) רא רבי ר'יו בעי דהיכא, אי סאה
בעי. אי סאה ירושלמית עדופת על של מדברית

(א) בתוך זמן מסוים

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

פג.

זאב ג' מ"י פ"ד מה' טומאת אוכלין ה"א:
* ד' מ"י פ"ו מהלכות נטורים הלכה טו סמג עשין קמד טוש"ע י"ד ס"י שדכ סמ"ק א':

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

דברי ר' מאיר כו'. ר' מאיר
ליה מטעמי, אכיל פיתא
ליה מה לאכול אכיל פיתא
וד עיגולא חמצי ביצי, והוא
זה. ת"ד ראשית עריסותיכם

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

דחצי חצי חציה לשמא מומתא אוכלין. אכולא מלא קאי דמפרס
בקוטרת לר"י בן זרובקא דלמית ליה דהיינו כבינה חסר
ידיע ולר"ש כבינה שלמה והא דלמא בכל דוכתא כבינה נטמא
שומאט אכולין היינו כרבי שמעון ולא כרבי יוחנן בן זרובקא:
קע קע"ו הויא ר"ז הויא. אין המשנות

מכון כדפי בקונט' ולא דק:
חלתא כשה הויין פמני באתן
וחמיסר הויין.
גריס חלתן כשה הויין משעה מאתן
ושימסר הויין וכן הוא אמת דלארס
כפי' חלון (לעיל דף 68.) דשיעור חלה
א' מכיר וזכיר בינה לכ"ג בינים
ומשעה פמנים כ"ג הם ר"ו:
שליש דירה כשה הוי שיתן נבי
חרתה. לא דק דמעט
חסר וכיון ללא חסר אלא מיעוט
בינה לא חיש ויש דגרס שיתן נבי
מקמו פומסא:

[illegible]

יְעִינֵן וְשֵׁנִי חוֹמְשִׁין חֶסֶד קִימְעֵה י'
 יְעִינֵן אֶחָד מִכִּי לֵכֵל בִּינֵה: עַל פִּתְחָה שֶׁל מִדְּבָרִית שֶׁיֵּשֶׁת בִּינֵה.
 מִפְּרָשׁ מִהֲרִי נִמְאָה שְׁלֵשׁ עַל יִפְרִי מִלְּגָלוּ יִתְרֵה עַל שְׁלֵשׁ שֶׁל מִדְּבָרִית
 מִלְּגָר שְׁלֵשׁ בִּינֵה וְקֵאָה שְׁלֵשׁ בְּדִיבְרָא יִסְרְוִיָּהוּ וְלִינֵה וְלִינֵה מִפְּרָשׁ
 יִבְרִי רִבִּי יִרְמְיָהּ וּמִפְּרָשׁ דְּהִינִי רִבִּי יִרְמְיָהּ מִנְּאֻמָּה סָאָה לִינֵה יִפְרִי
 יִתְרֵה עַל שֶׁל מִדְּבָרִית קְרוּב שְׁלֵשׁ שְׁלֵה פִי לְשֵׁלֵשׁ מִדְּבָרִית מִלְּגָר
 שְׁלֵשׁ שְׁלֵה פִירֻשׁ וְשֵׁלֵשׁ עַל יִפְרִי מִלְּגָלוּ קְרוּב לְמַחֲשֶׁה שֶׁל מִדְּבָרִית
 יִכְעִין וְהַ מִּזְיֵן בְּפֶרֶק כָּכָל מַעֲרֵעִין (וְשֵׁל דָּף נָה): אֶחָד רִבִּי יִרְמְיָהּ
 נִשְׁהִיָּה עֲלֵיהָ שֶׁרָךְ כָּל בֵּין הַשְּׁמֻשׁוֹת מִפְּרָשׁ לֵה רִבִּי וְרִבִּי יִסְפָּה:
 וְשֵׁנֵה

היוני חמני. שהן אחד מכ"ד בקב"צ ולא דק בחלוקת של ט"ו בינים
ל' ב' בינים של מדברית אחד ממ' בניהם כדאמר דהו לפ' בינים
לסו. ממחלקן ושיבצר ומשי כיון ללח הו בינה לא חשיב ליה. כך
הו שפרי בעוודות של מ"ו בינים שלא חשבת יס יותר מחצי בינה
ל' יספורה על ירושלמים נשאר ב' חומשין שלא דקדקו כסן. ונשלקן
ל' פריסין מחלקן וכו' הו יאמי ועודות ר"ה אחת ממ' לכל בינים
יוס דר' אחד מכ' לכל בינה מו' בינים וגם ב' חומשין שלא דקדקו
ל' יספורה על ירושלמים שסוף. ירושלמים ושמות מזכר: חילתא
ל' יספורה י"ו דאמרן לעיל ומדברית קמ"ז: ואלא שלש ירושלמים.
ממית קע"ב דאמרין לעיל: קרוב לשלש דידה. שלש דידה
ל' יספורה על י"ב: בוטודוס דרנ"ב. של שמרתה על בוטודוס דלשכח
ל' יספורה על מחלק דמדברית שלש בינה דמחלק דמדברית ע"ב:
ל' יספורה על י"ב: בוטודוס דרנ"ב. של שמרתה על בוטודוס דלשכח

כדי
 וסבר בחול דלית (כיה) [לית?], כשש לאכול כו, אכיל פיתא עבחר, בשבת דאית
 נגין. ר' יהודה סבר בחול דלית ליה מה לזלזל אוכל [פיתא] מנין, בשבת דאית
 נגין. איתא חמי ר' יוחנן בן ברוקה אמר, הן עבדי ענינאל תריסר ביצי, והדין עב
 שמעו וחגי כו מרובין דבריהם לחיות שרין. רב הניא א' צא מהן שלש ליצי

בדיה מלחם, ב) לילי ליל ואנו רבו בעני הוא דאמרונו נאמה של ימיוסם בליל, ג) בשש הוא למסו וסמל